

med et andet sagkyndigt Medlem, den høitærede Krigsminister, overbevise mig om, at jeg og mine Meningsfæller have taget feil i vor Burdering af de her forelagte Afstykker saaledes, at den Bestyrelse, vi efter dem have maattet tillægge denne Anstæffelse for det militære Forsvar, viser sig at være uirrig, skal jeg være villig til ved Slutningen af Debatten at træde over paa det ærede Medlems Side og stemme mod Kanonerne. Men kan han ikke det, tør jeg af de militære Grunde, jeg har anført, og af Hensyn til vort Forsvarsvæsen paa dette Punkt, ikke følge det ærede Medlem.

Holstein-Ledreborg: Med Hensyn til det foreliggende Afsnit, er der kun eet Punkt, hvori der foreligger nogen Uenighed mellem det ærede Mindretal, jeg har den Ære at repræsentere, og det andet, som repræsenteres af Ordføreren (Berg), og det er Spørgsmaalet om de nu sidst meget udførlig omtalte 14^e Kanoner. Dette Spørgsmaal er først opstaaet fornylig, thi som den ærede Ordfører meget rigtig gjorde opmærksom paa, har der jo oprindeligt iaar, efter at dette Finanslovsforslag var blevet forelagt, ikke været nogen Divergens mellem os om, hvad der burde bevilges til Forsvarsvæsenet. Jeg skal for at støtte, hvad den ærede Ordfører i saa Henseende gjorde opmærksom paa, oplæse Slutningen af de Bemærkninger, som han selv dengang tilspøiede den da skæbne Betænkning vedrørende dette Punkt. Det var nemlig i Anledning af den Sum, hvortil vi vare komne, at den ærede Ordfører erklærede, at, skjøndt han med Hensyn til adskillige Punkter ikke var ret tilbøjelig til at gaa med os, saaledes med Hensyn til Juledørelsen af Kongens Dampskib paa 2 Aar istedetfor paa flere, med Hensyn til, at der skulde ydes Mere til et Torpedoskib og saadanne forskjellige Ting, vilde han dog ikke foreslå Ændringer i vore Forslag, da deres Hovedsum 1,192,000 Kr. — altsaa omtrent 1,200,000 Kr. — ikke særdeles meget oversteg den Grænsse af 1 Million, som i flere Aar før den 12te April 1877 havde været Gjennemsnitsbeløbet. Det ærede Medlem erkjendte altsaa dengang Rigthigheden af under de nuværende Forhold at holde sig til det gamle Gjennemsnitsbeløb af omtrent 1 Million, og at han ikke gik lavere ned, men overhovedet gik saa høit, som vi vilde gaa, nemlig til 1,200,000 Kr., var kun, fordi han erkjendte, at det ikke var saa meget over, hvad han egentlig kunde gaa med til (Berg: Læs videre). Hvis det ærede Medlem tillader mig at træffe Beirret, skal det nok komme. Han spøiede da endvidere til: „Vi erkjende, at hvad der uden vor Medvirkning skete paa dette Punkt ifjor for de to første Aar af Valgperioden, ikke indeholder nogen særlig Opfordring for os til at lægge nogen Hindring i Veien for, at det samme Flertal kan mødes ogsaa i den sidste Samling før Valgene.“

Jeg veed ikke, om det er Erkjendelsen af, at dette ikke skete, som har bevæget det ærede Medlem til at forandre sin Stilling. Faktum er, at vi ere blevne staaende ved, hvad vi dengang foretog — og dengang havde Regjeringen ogsaa foreslaaet 14 Lommers Kanoner — ja! vi ere endog saa gaaede ned; men den Enighed, det ærede Medlem spaaede, og som han endog saa tilfagde sin Medvirkning til at opnaa, er ikke bragt tilveie. Dvertimod; det ærede Medlem er kommet til Enighed med det andet Mindretal og staaer dette nærmest, ikke blot med Hensyn til Kanonerne, men ogsaa i andre Punkter, idet jeg ikke tror, at han lægger særlig Vægt paa sit eget Mindretals Forslag, naar man blot kommer til Dverenskomst. Om det nu er, fordi det ærede Medlem har erkjendt, at en saadan Enighed bør tilveiebringes, og at, naar vi ikke tilveiebringe den, maa han gjøre det, eller om det er af andre Grunde, skal jeg ikke komme ind paa; jeg siger kun, at jeg beklager, at ikke den Enighed, der var mellem os inden den 3die Januar, er vedbleven; thi jeg tror, at den i alle Henseender vilde have været ønskelig og heldig saavel i politisk som i militær Henseende. Enigheden er imidlertid ikke lenger tilstede paa det væsentligste Punkt — de andre Punkter have jo Intet at sige — og jeg skal derfor noget nærmere omtale dette Punkt, som angaar Kanonerne. Jeg skal ikke saaledes, som det ærede Medlem gjorde det, komme ind paa politiske Sidebemærkninger, idet jeg ikke kan se rettere, end at Politiken ikke har saa meget med dette Spørgsmaal at gjøre, idetmindste ikke for mig. Det, som det kommer an paa, er heller ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Kanoner i og for sig ere gode, og dermed falder hele den Betragtning bort, at man, fordi man ifjor gik med til en saadan Kanon ombord, ogsaa kan gaa med til saadanne Kanoner paa Forterne iaar. Vi kunne ikke stille os paa det Standpunkt, at, fordi vi bekjende, at her er en Kanonkaliber, som er i og for sig kraftig og god, derfor behøve vi ogsaa at anskaffe den. Paa ingen Maade; thi vi have ikke Raad til at anskaffe alle mulige gode Kanonkalibre, og der er ogsaa mange andre Ting, som kunne være fortræffelige, uden at vi derfor kunne anskaffe dem. Der er f. Ex. visse Sorter af meget svære Pantserfibe; det er gode Skibe, derom er der ikke Tvivl (Udfryselse af Berg). Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem vil negte, at de store engelske og de moderne franske og italienske Pantserfibe ere gode. Men det er Skibe, vi ikke kunne staae; vi have ingen Brug for dem, og de ere meget dyre, og saaledes gaar det med flere andre Arter af Krigsmateriel. Vi skulle ikke spørge: Er det godt Materiel i og for sig? Men vi maa spørge: Passer det for dette Sted? Er det her et brugeligt Materiel eller ikke? Og ville vi ved at kjøbe dette Materiel anvende vore Midler, vor Nationalformue til Noget, vi